

לא:

בבל מערבין פרק שלישי עירובין

מסורת הש"ס

עין משפט
גר מצוה

ורשב"א גרים סבב מהותיכם תרימו. דלירי תרומה גדולה
אבל מכל מעשרותיכם תרומתו תרומת מעשר קמיירי:
ומה ראינו מפרש ריב"א מה ראינו להחיל בין הקדמיו כברי
להקדמיו כשנלן אימא כהקדמיו כברי נמי פטור תרומה
גדולה הואיל ולא הוקבע עינין למעשר
וקרא דמכל מתנותיכם אחי לחיובי
כדאש פני הבית אבל לא יתכן לפרש
האי ומה ראינו יומא אפסכא לחייב
הקדמיו כשנלן וליפטר הקדמיו
כברי דלן וזו כפרא:
וקא משמע אין דאין חושב מעכב.
וא"ת אמאי לא פשיט מהכא
כפרק הויב (כ"מ דף גז.) דלן החומש
מעכב וי"ל משום דלפכא למיחמי
ולאוקומי כשנתן החומש ואף על גב
דמילתא דפשיטא היא אנב מעשר
ראשון נקט מעשר שני:
שפראו ע"ה גב אסימון. פ"ה
מעה בלא זורה והא
דמחללן מעשר שני על אסימון לרי'
זוסא טפי ממעות הימנין לסימן
לביה המנתן כפרק הויב (כ"מ דף
דף מו.) היינו משום דאסימון עשוי
כמשקל ודוחב כדאוי ואינו מחוסר
אלא זורה ונדבדך ק"ל ועיניו כמה
מזה וקשה לרי"ת דכפרק כמה אשה
(שנת דף טז.) אמר אי משום זורה
ליעבד לה פולסא משמע דיש עליו
זורה ויהיבז אמר מתי אסימון
פולסא וי"ל לפ"ה דקרי אסימון לכל
דבר שאינו עשוי כהלכות או של
כסף ואין עליו זורה או של עץ
וש עליו זורה:

מוסף רש"י

ואת אכסניא. הייתה של
מלך ישראל הוטען על בני
העיריות לזון. לזון עלים
מחויבים שישלם תן וזהו
כן עניניו הואיל ואין
תקנותן פסחים דה ובידו'
כרבות דה ונבט קבו וסודו
ובמעשר ראשון
שנעלה בני פשיטא. קדי'
היומת מעשר שני טעם
הבין ורש היתוב גדולה
כמשקל ודוחב כדאוי ואינו מחוסר
אלא זורה ונדבדך ק"ל ועיניו כמה
מזה וקשה לרי"ת דכפרק כמה אשה
(שנת דף טז.) אמר אי משום זורה
ליעבד לה פולסא משמע דיש עליו
זורה ויהיבז אמר מתי אסימון
פולסא וי"ל לפ"ה דקרי אסימון לכל
דבר שאינו עשוי כהלכות או של
כסף ואין עליו זורה או של עץ
וש עליו זורה:

ונתן הכסף וקם זה. ואף על גב
דנעלמא ע"ה גב כסף כנסת
הכא איכא מיעוטא דדרשינן האי
קרא ככלל ופרט וכלל וכן משמע
כבכורות דמן כפרק שי כבור ודף
גז.) אין פודין לא גבדיס כוי ולא
כנקדשות ומפרש בגמרא ולא הקדש
ככל אלו וגבי כבור דריש ככלל
כדרי אכתי פטור ליה ללי
ופרט וא"ת דלמרינן כמעילה ודף
ד.) נזינן כחול ואח"כ מקדישין
אלמא מחללין מעות הקדש על הניזין
וי"ל לנענין זה חשיב מלוט ולכנסין
כדרי מלוט אי נמי החס חשיב מלוט
טפי כיון דלא לא קדיש עומד תלמידי:
באן בעירובי החומין. פ"ה עירובי
תחומין אקניי שניה הוא
וקטן לא אלס למיקני. וקשה דכפרק
במרא דמעלה ודף טז.) אמר גבי
שלג ניד מערש וביה עשה
שלימותו בעל הבית מעל ופרין והא
לאו בני שלימות נינהו ומשני עשאוהו
כהיהא דנתנו על הפיל והוליו על
הקוף והוליו הכי זה עירובי אלמא
איתעביד שלימותיהו הכא נמי
איתעביד שלימותיהו אלמא אפילו

אכסניא. היילות מלכי ישראל שמטילין אותן על בני העיר לזון והיו
לבו כעניים שהרי אין נבמיהו: **שקדמיו כשנלן**. לתרומה גדולה
דמן המורה לתרומה קודמת למעשר דלאשית קראש רמנאש ומן
המורה הוא נוסף מעשר ראשון ללוי ועשתי הערים הלוי וקדמו
כדי שלג יתקנו כהן אלקד מנ'
נמעשר: מכל מעשרותיכם. גלוים
כמי: **תרומה אש** (ג) **כל פרומה ה'**
אפילו תרומה גדולה: **ומה ראינו**.
דמוקמת קרא לחיוב כהקדמיו כברי
וקרא דפטור כהקדמיו כשנלס:
האי. הקדמיו כברי אידנן וכיון
דנקרא דגן נעשה בעל לתרומה
דכתיב (דברים יט) **ראשית דגןך:**
והאי לא אידנן. ימי שקליה לוי עדיין
לא היה טבול לתרומה: **ולא כמעשר**
ראשון שלג נעלה פרומה. קס"ד
תרומת מעשר קאמר וקא פרוין
פשיטא: **לא נלרבה שקדמיו כברי**.
והא תרומה דקאמר היינו תרומה
גדולה דמו לפרושי מיניה תקמי
לפרושי מעשר מיניה קאמר:
כדאמר ליה רב ספא לאביו. לעיל
כשמעתי: **אסימון**. מעה בלא זורה.
פלגוין נלע"ו: **ונתן הכסף**. כמקדש
שדכו כמי ויפך חמישים כסף עכ"כ
(ויקרא טו.) **בתנאי** שנתן מעה
בעירוב. כומו: **גמ' גובה אש**
העירוב. מני חצר ומערכ עליהם:
עירובי תיריות. דעירובי רשותיהו
כנעלמא הוא הלכך ממילא מעירב
ואע"ג דאין מעשה הקטן לטוס לא
איכפת לן כדמתן לקמן (דף עג.) בעל
הבית שסיה שומץ עס שמיניו א"כ
לעבד אכל עירובי תחומין אקניי
שניה הוא וקטן לא אלס למיקני:
לקבל הימנו. קודם שיגיע שם
המקבל עירב עליו: **דילמא לא**
ממעי ליה. קטן עד לידו של מקבל:
כעומד ורואהו. עד שגליו: **ודלמא**
הסווא לא שקיל מיניה. ולא מערכ
ליה אף על פי שבעיניו: **קוף ופיל**
פעמים שהן מלומדים: **כשל פורה**
אין חוסק בו. כלומר לא סמכינן
אחוקה עד דלחזין דעבד:
כשל

ואת אכסניא (ב) דמאי אמר רב הונא תנא בית
שמאי אומרים אין מאכילין את העניים דמאי
ובית הלל אומרים מאכילין את העניים דמאי:
ובמעשר ראשון שנמלה כו': פשיטא לא
צריכא שהקדמיו בשבלין ונמלה ממנו
תרומת מעשר ולא נמלה ממנו תרומה גדולה
וכרד' אבהו אמר ריש לקיש דאמר ר' אבהו
אמר ריש לקיש "מעשר ראשון שהקדמיו
בשבלין פטור מתרומה גדולה שנאמר
והרמותם ממנו תרומת ה' מעשר מן
המעשר מעשר מן המעשר אמרתי לך ולא
תרומה גדולה ותרומת מעשר מן המעשר א"ל
אמר ריש לקיש "מעשר ראשון שהקדמיו
בשבלין פטור מתרומה גדולה שנאמר
והרמותם ממנו תרומת ה' מעשר מן
המעשר מעשר מן המעשר אמרתי לך ולא
תרומה גדולה ותרומת מעשר מן המעשר א"ל
רבי פאא לאבי "אי הכי אפילו הקדמיו כברי
נמי א"ל ע"לך אמר קרא א"ל "מכל מעשרותיכם
תרומה את כל תרומת ה' ומה ראינו אי אידנן
והאי את ארנן ותרומת שני והקדיש שנפדו:
פשיטא לא צריכא שנתן את הקרן ולא נתן
את החומש וקמ"ל דאין החומש מעכב:
אבל לא בטבול: פשיטא לא צריכא בטבול
טבול מדרבנן וכונן שזרעו בעינין שאינו
נקוב: ולא במעשר ראשון שלא נמלה
תרומתו: פשיטא לא צריכא שהקדמיו כברי
ונמלה ממנו תרומת מעשר ולא נמלה ממנו
תרומה גדולה מהו דתימא כדאמר ליה רב
פאא לאבי קמ"ל כדשני ליה: ולא במעשר
שני והקדש שלא נפדו: פשיטא לא צריכא
שפראן ולא פראן כהלכתן מעשר שפראו
על גב "אסימון ורמנא אמר "וצורת הכסף
כ"כסף שיש עליו צורה הקדש שחיללו על
גב כפרק דרמנא אמר "ונתן הכסף וקם לו:
בתנאי "השולח עירובי ביד חרש שטוה
וקטן או ביד "מי שאינו מודה בעירוב אינו
עירוב ואם אמר לאחר לקבלו ממנו הרי זה
עירוב: **גמ' וקטן** לא והאמר רב הונא קטן
גובה את העירוב לא קשיא כאן "בעירובי
תחומין כאן "בעירובי חצירות: או ביד מי
שאינו מודה בעירוב: מאן אמר רב חסדא כותאי: ואם אמר לאחר לקבלו
הימנו הרי זה עירוב: וליחוש דילמא לא ממטי ליה כדאמר רב חסדא
בעומד ורואהו "ה"ג בעומד ורואהו וליחוש דילמא לא שקיל מיניה
כדאמר רב יחיאל חזקה "שליח עושה שליחותו הכא נמי חזקה שליח
עושה שליחותו והיכא איחמר דרב חסדא ורב יחיאל אהא אתמר דתניא
"נתנו לפיל והוליו לקוף והוליו און זה עירוב ואם אמר לאחר לקבלו
הימנו הרי זה עירוב ודילמא לא ממטי ליה אמר רב חסדא בעומד
ורואהו ודילמא לא מקבל ליה מיניה אמר רב יחיאל חזקה שליח עושה
שליחותו אמר רב נחמן "כשל תורה אין חזקה שליח עושה שליחותו
בשל

ואת אכסניא (ב) דמאי אמר רב הונא תנא בית
שמאי אומרים אין מאכילין את העניים דמאי
ובית הלל אומרים מאכילין את העניים דמאי:
ובמעשר ראשון שנמלה כו': פשיטא לא
צריכא שהקדמיו בשבלין ונמלה ממנו
תרומת מעשר ולא נמלה ממנו תרומה גדולה
וכרד' אבהו אמר ריש לקיש דאמר ר' אבהו
אמר ריש לקיש "מעשר ראשון שהקדמיו
בשבלין פטור מתרומה גדולה שנאמר
והרמותם ממנו תרומת ה' מעשר מן
המעשר מעשר מן המעשר אמרתי לך ולא
תרומה גדולה ותרומת מעשר מן המעשר א"ל
רבי פאא לאבי "אי הכי אפילו הקדמיו כברי
נמי א"ל ע"לך אמר קרא א"ל "מכל מעשרותיכם
תרומה את כל תרומת ה' ומה ראינו אי אידנן
והאי את ארנן ותרומת שני והקדיש שנפדו:
פשיטא לא צריכא שנתן את הקרן ולא נתן
את החומש וקמ"ל דאין החומש מעכב:
אבל לא בטבול: פשיטא לא צריכא בטבול
טבול מדרבנן וכונן שזרעו בעינין שאינו
נקוב: ולא במעשר ראשון שלא נמלה
תרומתו: פשיטא לא צריכא שהקדמיו כברי
ונמלה ממנו תרומת מעשר ולא נמלה ממנו
תרומה גדולה מהו דתימא כדאמר ליה רב
פאא לאבי קמ"ל כדשני ליה: ולא במעשר
שני והקדש שלא נפדו: פשיטא לא צריכא
שפראן ולא פראן כהלכתן מעשר שפראו
על גב "אסימון ורמנא אמר "וצורת הכסף
כ"כסף שיש עליו צורה הקדש שחיללו על
גב כפרק דרמנא אמר "ונתן הכסף וקם לו:
בתנאי "השולח עירובי ביד חרש שטוה
וקטן או ביד "מי שאינו מודה בעירוב אינו
עירוב ואם אמר לאחר לקבלו ממנו הרי זה
עירוב: **גמ' וקטן** לא והאמר רב הונא קטן
גובה את העירוב לא קשיא כאן "בעירובי
תחומין כאן "בעירובי חצירות: או ביד מי
שאינו מודה בעירוב: מאן אמר רב חסדא כותאי: ואם אמר לאחר לקבלו
הימנו הרי זה עירוב: וליחוש דילמא לא ממטי ליה כדאמר רב חסדא
בעומד ורואהו "ה"ג בעומד ורואהו וליחוש דילמא לא שקיל מיניה
כדאמר רב יחיאל חזקה "שליח עושה שליחותו הכא נמי חזקה שליח
עושה שליחותו והיכא איחמר דרב חסדא ורב יחיאל אהא אתמר דתניא
"נתנו לפיל והוליו לקוף והוליו און זה עירוב ואם אמר לאחר לקבלו
הימנו הרי זה עירוב ודילמא לא ממטי ליה אמר רב חסדא בעומד
ורואהו ודילמא לא מקבל ליה מיניה אמר רב יחיאל חזקה שליח עושה
שליחותו אמר רב נחמן "כשל תורה אין חזקה שליח עושה שליחותו
בשל

על הקוף ופיל הרי זה עירוב ועוד
לא ממטי ודלמא לא שקיל מיניה דכיון
אקרא חמירי ולא הימניהו כרנן ולא
רואהו כשאניו עומד ורואהו לא היו
דליו סומך על חמניהו והכא כשנמעט
הימניהו כרנן כרננן אינו צבית
וביכולתו נמי מחלק בין אמר לא ועבר
לך:
וליחוש דילמא "א שקיל מיניה כותאי:
עושה שליחותו דקמיני כד חרש שטוה
לקוף והוליו און זה עירוב ולכן קמי
נמעלה על הקוף משמע
הימניהו כרנן כרננן אינו צבית
וביכולתו נמי מחלק בין אמר לא ועבר
לך:
והואיל "א שקיל מיניה כותאי:
עושה שליחותו דקמיני כד חרש שטוה
לקוף והוליו און זה עירוב ולכן קמי
נמעלה על הקוף משמע
הימניהו כרנן כרננן אינו צבית
וביכולתו נמי מחלק בין אמר לא ועבר
לך:
והואיל "א שקיל מיניה כותאי:
עושה שליחותו דקמיני כד חרש שטוה
לקוף והוליו און זה עירוב ולכן קמי
נמעלה על הקוף משמע
הימניהו כרנן כרננן אינו צבית
וביכולתו נמי מחלק בין אמר לא ועבר
לך:

על הקוף ופיל הרי זה עירוב ועוד
לא ממטי ודלמא לא שקיל מיניה דכיון
אקרא חמירי ולא הימניהו כרנן ולא
רואהו כשאניו עומד ורואהו לא היו
דליו סומך על חמניהו והכא כשנמעט
הימניהו כרנן כרננן אינו צבית
וביכולתו נמי מחלק בין אמר לא ועבר
לך:
והואיל "א שקיל מיניה כותאי:
עושה שליחותו דקמיני כד חרש שטוה
לקוף והוליו און זה עירוב ולכן קמי
נמעלה על הקוף משמע
הימניהו כרנן כרננן אינו צבית
וביכולתו נמי מחלק בין אמר לא ועבר
לך:
והואיל "א שקיל מיניה כותאי:
עושה שליחותו דקמיני כד חרש שטוה
לקוף והוליו און זה עירוב ולכן קמי
נמעלה על הקוף משמע
הימניהו כרנן כרננן אינו צבית
וביכולתו נמי מחלק בין אמר לא ועבר
לך:

16 (וכרות מ.) שנת קמ:
פסחים לה: פלה יג:
17 (וכרות מ.) ג. ונפק שאין
עליו זורה מלפני סופא שאין לו
עיסה. עירובין דף י"ג מו: מו:
18 (וכרות מ.) ג. ונפק שאין
עליו זורה מלפני סופא שאין לו
עיסה. עירובין דף י"ג מו: מו:
19 (וכרות מ.) ג. ונפק שאין
עליו זורה מלפני סופא שאין לו
עיסה. עירובין דף י"ג מו: מו:
20 (וכרות מ.) ג. ונפק שאין
עליו זורה מלפני סופא שאין לו
עיסה. עירובין דף י"ג מו: מו:
21 (וכרות מ.) ג. ונפק שאין
עליו זורה מלפני סופא שאין לו
עיסה. עירובין דף י"ג מו: מו:
22 (וכרות מ.) ג. ונפק שאין
עליו זורה מלפני סופא שאין לו
עיסה. עירובין דף י"ג מו: מו:
23 (וכרות מ.) ג. ונפק שאין
עליו זורה מלפני סופא שאין לו
עיסה. עירובין דף י"ג מו: מו:
24 (וכרות מ.) ג. ונפק שאין
עליו זורה מלפני סופא שאין לו
עיסה. עירובין דף י"ג מו: מו:
25 (וכרות מ.) ג. ונפק שאין
עליו זורה מלפני סופא שאין לו
עיסה. עירובין דף י"ג מו: מו:
26 (וכרות מ.) ג. ונפק שאין
עליו זורה מלפני סופא שאין לו
עיסה. עירובין דף י"ג מו: מו:
27 (וכרות מ.) ג. ונפק שאין
עליו זורה מלפני סופא שאין לו
עיסה. עירובין דף י"ג מו: מו:
28 (וכרות מ.) ג. ונפק שאין
עליו זורה מלפני סופא שאין לו
עיסה. עירובין דף י"ג מו: מו:
29 (וכרות מ.) ג. ונפק שאין
עליו זורה מלפני סופא שאין לו
עיסה. עירובין דף י"ג מו: מו:
30 (וכרות מ.) ג. ונפק שאין
עליו זורה מלפני סופא שאין לו
עיסה. עירובין דף י"ג מו: מו:

תורה אור השלם
1. ואלו הלכות חובר
ואמרת אלהים כי תקחו
מאת בני ישראל את
המעשר אשר נתתי לכם
מאתם בחילתכם ותרומתם
ממנו תרומתו יו מעשר מן
המעשר: כדבר זה כי
הוא תרומתו גם אתם
תרומתו יוכל מעשרותיכם
אשר תקחו מאת בני
ישראל ונתתם ממנו את
תרומתו י לאהרן הכהן:
כדבר זה כי
2. ונתתה בכסף וצרת
הכסף אשר והלכת אל
המקום אשר יבחר יו
אלהך בה: דברים יד כה

הגרות הב"ח

16 (ג) ואלו האכסניא
דמאי ואמר רב הונא:
17 (ג) אם אמר חרש עירוב
אין חוסק בו: מכל
מעשרותיכם ימה ראינו:
18 (ג) ר"ש ד"ה מכל ימי
גלוים כחוב תרומה ראינו ה'
מכל מעשרותיכם אפילו
מכירה גדולה: (ד) ר"ש
ד"ה ר"ש ג"ה ג"ה ר"ש
לאשתא תרומה את תרומת
ה' ר"ש ג"ה ג"ה ר"ש ימי
מעשרותיכם תרומת כ"ל
ועינת תרומה נתקן:
19 (ג) ד"ה והוא ימי ר"ל
אלמי למיקני שביתה
והשתא:

גלוין הש"ס

תוס' ד"ה כאן. ואיק"ל
דב"ק דשמיים. נמי סמנין
למחנה דהסם מעינין כשנלן
ולמחנה סם כשנלן ור"י
י"ל דלא נמי וזאתו הסווא
העירוב נלמחם כולא וע"ה
לא מירי מו אלס שגלמס
לכרז דבוא אפי' כפולת ללול
כריסם כלא עליה מדין חזקה
שליח עושה שליחותו
חזקה לא אמתין כולא וע"ה:
תוס' ד"ה והוא. ובר"א
דשעילה ובי' לא חו לריס
לה כיון דגמל מתניין ליה לא
לרין לגמ' דק מחל לרין
כריסא דמעלה סמי' כיון
ימיר על כך כריסא לחמייה.
מ"ס כהרש"א לא ידענא
וכי' כעמי לא ידענא ממל
קייסא ה' י"ל דחוב משפט
פשיטא לסי' דקוף ופיל לא
תמיני:

לעני רש"י

פלגוין [פלגוין]. שעת,
גולם (חתימה כחול לפני
השורשכה בה צורת סמכא).

רבינו חננאל

ובמעשר ראשון. כ"ה"ו ובר
פירושנו. השולח עירובי ביד
חרש שטוה קטן עירוב.
אוקימנא בעירובי תחומין. אבל
בעירובי חצירות חייבא לן כרב
הונא דאמר קטן גובה את
העירוב. מאן אינון סודיים בעירוב אמר רב חסדא כותאי. אם אמר לאחר לקבלו ממנו, ועומד ורואהו כדבר חסדא עד שניע
אצלו הרי זה עירוב. ואקשינן דילמא האי לא קביל מיניה. ונשנין חזקה שליח עושה שליחותו. ותו כיון שאמר לו לקבלו ממנו ונתנה
לקבלו חזקה שקיבל כדבר יחיאל. האי רב חסדא ורב יחיאל אהא איחמר. והניא נתנו לפיל או לקוף והוליו אינו עירוב, ואם
אמר לאחר לקבלו ממנו (הרי זה עירוב). לא ודילמא לא מקביל ליה. אמר רב יחיאל חזקה שליח עושה שליחותו ומקבלו.

16 (א) אינו צבית כדאמר ר"ל שהקדמיו כשנלן ונמלה ממנו תרומה גדולה מהו דתימא כדאמר ליה רב פאא לאבי קמ"ל כדשני ליה: ולא במעשר שני והקדש שלא נפדו: פשיטא לא צריכא שפראן ולא פראן כהלכתן מעשר שפראו על גב "אסימון ורמנא אמר "וצורת הכסף כ"כסף שיש עליו צורה הקדש שחיללו על גב כפרק דרמנא אמר "ונתן הכסף וקם לו:
17 (א) אם אמר חרש עירוב אין חוסק בו: מכל מעשרותיכם ימה ראינו:
18 (א) ר"ש ד"ה מכל ימי גלוים כחוב תרומה ראינו ה' מכל מעשרותיכם אפילו מכירה גדולה: (א) ר"ש ד"ה ר"ש ג"ה ג"ה ר"ש לאשתא תרומה את תרומת ה' ר"ש ג"ה ג"ה ר"ש ימי מעשרותיכם תרומת כ"ל ועינת תרומה נתקן:
19 (א) ד"ה והוא ימי ר"ל אלמי למיקני שביתה והשתא:

על הקוף ופיל הרי זה עירוב ועוד
לא ממטי ודלמא לא שקיל מיניה דכיון
אקרא חמירי ולא הימניהו כרנן ולא
רואהו כשאניו עומד ורואהו לא היו
דליו סומך על חמניהו והכא כשנמעט
הימניהו כרנן כרננן אינו צבית
וביכולתו נמי מחלק בין אמר לא ועבר
לך:
והואיל "א שקיל מיניה כותאי:
עושה שליחותו דקמיני כד חרש שטוה
לקוף והוליו און זה עירוב ולכן קמי
נמעלה על הקוף משמע
הימניהו כרנן כרננן אינו צבית
וביכולתו נמי מחלק בין אמר לא ועבר
לך:
והואיל "א שקיל מיניה כותאי:
עושה שליחותו דקמיני כד חרש שטוה
לקוף והוליו און זה עירוב ולכן קמי
נמעלה על הקוף משמע
הימניהו כרנן כרננן אינו צבית
וביכולתו נמי מחלק בין אמר לא ועבר
לך:

על הקוף ופיל הרי זה עירוב ועוד
לא ממטי ודלמא לא שקיל מיניה דכיון
אקרא חמירי ולא הימניהו כרנן ולא
רואהו כשאניו עומד ורואהו לא היו
דליו סומך על חמניהו והכא כשנמעט
הימניהו כרנן כרננן אינו צבית
וביכולתו נמי מחלק בין אמר לא ועבר
לך:
והואיל "א שקיל מיניה כותאי:
עושה שליחותו דקמיני כד חרש שטוה
לקוף והוליו און זה עירוב ולכן קמי
נמעלה על הקוף משמע
הימניהו כרנן כרננן אינו צבית
וביכולתו נמי מחלק בין אמר לא ועבר
לך: